

- Tuo kaikkien aikojen torvi –

1 / 2011

Tiistai on viikon paras päivä

Hallitus 2011

Puheenjohtaja

Esa Häkkinen
eahakkinAT.cc.hut.fi
044 9939935

Varapuheenjohtaja

Henrik Hieta
hhietaAT.cc.hut.fi
044 098 8474

Rahastonhoitaja

Tapio Lille
tklilleAT.cc.hut.fi
050 462 9782

Sihteeri

Jenni Kemppainen
jakemppaAT.cc.hut.fi
050 366 1244

Tallipäällikkö

Samuli Sievänen
ssievaneAT.cc.hut.fi
040 739 7684

Toimihenkilöt 2011

Tallijaoksen jäsen

Ossi Väänänen

Tallijaoksen jäsen

Antero Kilkku
pkilkkuATcc.hut.fi
040 501 2252

MP-Jaos

Tuomas Kivistö

040 7475109

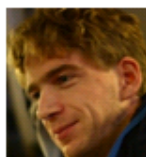
Kisasihteeri

Hannu Kuutti
kanadanmajava
ATgmail.com
040 547 3603

Liikkuvan kaluston päällikkö

Siert Wieringa
siertATsiert.nl
040 351 3480

Päätörvi

Pekka Syvänen

040 526 3806

<http://tak.tky.fi/>

Päätörähdys

Tervehdys Äänitorvesta – edessämme on taas uusi vuosi ja kädessänne lepäilee tuore Äänitorvi. Edeltävä vuosi oli taas tapahtumarikas – ehkäpä näyttävimpänä tempauksena kerholaiset kävivät Kittilässä (Levi) sähköautoilla. Vuonna 2011 ovat uudet seikkailut taas edessä – 02/2011 lehdessä lisää aiheesta.

Äänitorvi onnittelee 60-vuotiasta Autokerhoa ja kiittää järjestäjiä vuosijuhlusta sekä osallistujia juhlimisesta. Perimätiedon mukaan Äänitorvi (entinen Automöly) on perustettu vuonna 1970 – Äänitorvi juhli viime vuonna 40-vuotista taivaltaan. Kiitokset kaikille Päätörville, juttujen kirjoittajille sekä Autokerhon kaikille hallituksille lehdestä Äänitorven tuottamisesta kerholaisten iloksi.

Autokerho elää ja voi vahvasti - kerhon selkärankana toimi talli ja takahuone. Talli kerää edelleen kerholaisia luoksensa vastustamattomalla voimalla kuten Ooppelit keräävät ruostetta. Todistin ilmiötä kesällä 2010 kun vietin automaalauksen yhteydessä muutamana päivänä tallilla kaikki valveillaolotunnit. Yleisen kokemuksen kautta on havaittu, että sen jälkeen olet sytyttänyt talliin valot niin toinen kerholainen pörrää paikalle viidentoista minuutin sisällä. Asia todistettu.

Autokerho ei pyörisi ilman aktiivista hallitusta & toimihenkilöitä. Vuoden 2011 (t)aktiivit tulevat tutuiksi tässä numerossa olevissa esittelyissä. Lue keitä aktiivat ovat ja mitä tehtävänimikkeet oikein tarkoittavatkaan seuraavilta sivuilta.

Päätörven toimituskunta on vaihdellut vuosien mittaan – tämä on nykyisen toimituksen ensimmäinen numero. Päätörvena tulen jatkamaan edeltäjiensä hyväksi havaitsemaa linjaa – lehti julkaistaan neljä kertaa vuodessa – lehdessä esitellään autokerholaisia kiinnostavia ilmiöitä ja toimituksen taso pidetään korkealla.

Seuraava numero ilmestyy ennen vappua viihdyttämään Vapun viettoon – lähetä pakinasasi minulle ennen huhtikuun ensimmäistä viikkoa niin tarina saadaan mukaan lehteen. Yhteystiedot löytyvät edelliseltä sivulta.

Päätörvi

P.S. Äänitorvet löytyvät kerhon sivuilta ”Äänitorvi” – otsikon alta. Käy lukemassa.

Hallitus & Toimihenkilöt 2011 esittäytyvät

Kerhon toiminta pyörii (t)aktiivisten kerholaisten varassa. TAKtiivit valitaan syksyisin vaalikokouksessa – kokouksesta ilmoitetaan etukäteen tallilla & sähköpostilistalla. Viime vuosina on tullut tavaksi laittaa seinälle etukäteen lista mihin ihmiset voivat ilmoittaa halunsa / suostumuksensa hoitaa tehtäviä – tämä lista on helpottanut varsinaisessa kokouksessa äänestystä. Sinulla ei tarvitse olla etukäteen kokemusta tehtävistä – työ tekijäänsä opettaa. Tule ensi vuonna mukaan.

Puheenjohtaja vastaa kerhon toiminnasta yleisellä tasolla (=kaikesta). Jos et tiedä keneltä kysyä, kysy puheenjohtajalta. Hän aikakin tietää keneltä kysyä...

Varapuheenjohtaja hoitaa puheenjohtajan tehtäviä puheenjohtajan ollessa estynyt ja auttaa puheenjohtajaa myös useissa käytännön asioissa. Varapuheenjohtaja vastaa myös jäsenten lisäämisestä sähköpostilistoille.

Nimeni on Henrik Hieta ja olette saattaneet kuulla musta joskus aikaisemminkin. Liityin kerhoon 2006, olin rahastonhoitajana 2007, puheenjohtajana 2008, päätorvena 2009, sihteerinä 2010 ja nyt varapuheenjohtajana 2011. Jotakin on näinä vuosina saanut aikaiseksi, mutta ei valmistumisen suhteen. Jos vaikka tänä vuonna valmistuisi kandidiksi, niin se olisi hienoa se. Koulusysteemin muutoksen tuulet tuntuvat kerhollakin, ja toivon että kerhomme selviytyy näistä ehjin nahoin. Toivoisin myös seuraavaan hallituksenvaihtoon 2012 näkeväni edes pari uutta

"Toivoisin myös seuraavaan hallituksenvaihtoon 2012 näkeväni edes pari uutta naamaa, sillä nuo vanhat pärstät, kuten omanikin, on jo nähty."

Tavoitteenani tänä vuonna on vähentää autojeni määrää neljästä kolmeen ja yrittää järjestää kerhon kanssa mielekästä toimintaa, jotta voisimme nähdä niitä uusiakin naamoja.

Rahastonhoitaja laskuttaa kerhon kaluston käytöstä hinnaston mukaisesti sekä katsoo, että jäsenmaksut maksetaan ajallaan. Myös laskujen maksu kuuluu luonnollisesti rahastonhoitajalle.

Tallipäällikkö seuraa, että tallin käyttö sujuu kaikkien taiteen sääntöjen mukaan. Tallipäällikkö opastaa uusia jäseniä alkuun sekä järjestää tallisiivouksia keskimäärin joka toinen viikko. Kurin ylläpitoa varten hänellä on oikeudet jakaa mm. tallikieltoa eli kieltää huolimattoman jäsenen tallinkäytön sopimaksi katsomakseen ajaksi.

Hei, tässä lyhyt esittely. Ich bin Leiter der Garage und halte die Ordnung. Du weiss mich, wenn du etwas verboten gemacht hast. Ich habe ein Auto und es ist häufig defekt. Meine Hobbyauto ist ein alter Ford von - 62.

Tallipäällikkö ei ole taistelussa yksin – hänellä on apuna aina uskolliset **Tallijaoksen jäsenet**. Tallijaoksen jäsenet auttavat tallipäällikköä tallin järjestyksen ylläpidossa. Tallijaoksessa on kaksi jäsentä – Antero & Ossi.

Antero Kilkku - toivo omalta kohdaltani on jo menetetty. Paskat autot ja huonompi seura kerholla on koitunut arkipäiväksi. Toiminta tallijaoksen tylsimpänä köylänä hoitunee räxää ja suitsaa potkiessa (Antero piirsi itsestään kuvan lehteen).

Toisena tallijaoksen jäsenenä toimii Ossi – tunnettu vaihtelevasta Toyota kuljetuskalustosta / lennokeista / hiilikaasumoposta.

Kisasihteeri - autokerhon kautta voi hankkia AKK:n lisenssin sekä muutenkin kokeilla renkaitaan esimerkiksi Ahveniston moottoriradalla autokerhon tapahtumissa.

Hannu Kuutti – toimin vuonna 2011 kisasihteerinä. Aikaisemmin olen toiminut viimeisen kymmenen vuoden aikana erilaisissa tehtävissä kerholla. Nykyisin kisasihteerinä järjestän kerhonratapäivät & hoidan AKK:n lisenssit niitä tarvitseville. Opiskelin tasaisella tahdilla TKK:lla ja **valmistuin vuonna 2010**. Lupaukseni pitää tämän vuosikymmenen parhaat valmistujaiset kerholle on edelleen voimassa.

Sihteeri katsoo kerhon viralliset paperit kuntoon sekä ylläpitää jäsenrekisteriä.

Jenni Kemppainen - ensimmäinen lähempi kosketus autokerhoon taisi tapahtua joskus keväällä 2008, kun vappusilliksen jatkoilla (?) uiskentelimme TF:n takapihalla altaassa ja sinne olisi mahtunut enemmänkin väkeä. Pyyhkeet päällä kipitimme kaverin kanssa autokerholle kysymään lisää innokkaita kylpijöitä mukaan. Ja kyllähän autokerholta löytyi innokkaita seuraamaan (silloin) kahta nuorta neitokaista. Ja autosauna saatiin myös sopivan lähelle parkkiin. Se oli tainnut juuri olla keikalla muutenkin.

Alkuun lähinnä korjautin 309:ä, mutta jossain vaiheessa hankin myös pidempiaikaisen unelmani, (vihreän) Saab 900 OG:n. Toistaiseksi se vielä etenee. Tosin roudasin Otaniemeen myös sammaloituneen Saab 90. Se odottaa valmistumista. Lupasin käydä katsastamassa sen keltainen mekko päällä: Päivänsäde ja menninkäinen. Valmistujaislahjaksikin olisi tarkoitus hankkia itselle *jonkun muun valmiiksi kunnostama* vastaava combi tässä joskus kesällä/syksyllä 2011... Ja tässä on kysymyksessä jonkin sortin sairaus, koska toistaiseksi en ole kertaakaan vakavasti miettinyt muunlaista autoa.

Autokerhon toimintaan vaikutin rahiksena vuosina 2009-2010. Seuraavaksi siirryn tuosta action-paikalta sivuun ja naputtelen pöytäkirjoja sihteerinä. Rahiksena tilien oikomiseen meni hetki. Seuraavaksi pääsen sitten päivittämään vähän retuperälle päässyttä jäsenrekisteriä. Eli minusta kuulette vielä :)

Moottoripyöräjaos - innokas moottoripyöräilijä? Keksitään taas toimintaa, toiminnan toteuttaa MP-jaoksen vetäjä Tuomas.

Kuvassa uusi ja vanha ajokortti – jos kerhon motoristien ajokortit katoavat (taas) ensi kesänä ennen heinäkuuta niin Äänitorven avulla voi muistella korttia.

Päätorvi - autokerhon lehden päätoimittajaa kutsutaan tuttavallisesti päätorveksi. Juttuideoita ja valmiita juttuja saa lähettää seuraavalle henkilölle (voimassa olevan sähköpostiosoitteen saat soittamalla tai katsomalla lähettämistäni viesteistä).

Pekka Syvänen - Liityin kerhoon fuksikeväänäni (viime vuosituhannella) kerättyäni rohkeutta ensiksi syksyn verran kävellä tallille liittymään kerhoon. Liityttyäni kerhoon toimin vuonna 2000 rahastonhoitajana / 2001 puheenjohtajana & 2002 tallipäällikkönä. Viimeistelin opintoni ja valmistuin vuonna 2004 TKK:lta.

Autokerholle minut ohjasi Valianttini – ostin Valtterin vuonna 1998 Mikkelissä armeijan jälkeen ja samainen auto on seurannut minua sen jälkeen. Aktiivisuuteni kerholla nousi viime vuonna innostuttuamme maalaamaan Valtteria – auto oli jo vuonna 98 rähjäisen näköinen eikä vuodet ollut tehneet sitä yhtään siistimmäksi. Sain autoon maalia pintaan kunnes Timo T päätti puuttua asiaan ja syksyn myrskyissä Valtterin niskaan tippui puusta iso oksa. Remontti saa taas jatkoa...

Liikkuvan kaluston päällikkö ylläpitää ja huoltaa kalustoa. Hän ei tiedä kaluston varaustilanteesta, koska varauskalenteri on tallin takahuoneessa paperimuodossa.

"Ei mene kuin pari minuuttia kun laitat sanoja jonoon" Pekka kirjoitti meille sähköpostilla. No minulle pari minuuttia varmasti ei riitä. Olen Siert Wieringa ja olen kerhon liikkuvan kaluston vastaava, niin kuin olin myös viime vuonna. Olen hollantilainen ja tulin lokakuussa 2007 Suomeen kun valmistuin Delftin yliopistosta. Minä teen Otaniemessä väitöskirja tietojenkäsittelytieteen laitoksessa, sen takia tulin Suomeen.

Tulin Suomeen ilman auto, mutta ostin jo pari kuukauden jälkeen huono kunnossa oleva karvalakkimalli pösö 309 korjattavaksi. Vaikka tiesin autokerhosta korjaisin autoni ulkona parkkipaikalla ensimmäinen vuodessa. Löysin netissä autoslalom kilpailukutsu, kävin siellä, tapasin autokerhojäsenneet ja sitten tulin kerholle. Minulla on vielä sama 309 ja se on nyt autoslalomille muutettu ja paljon autokerho tarroja päälle. Toukokuussa 2009 ostin ensimmäisestä omistajasta 52tkm ajettu Citroën GS vuodesta 1978. Se on ollut minulle ihan hyvä, viime kesälomalla kävin jopa Englanissa GS:lla. Syyskuussa olen alkanut projekti "hitsata talviautoksi" kuin ostin tosi mätä 1981 Citroën CX. Tulee varmasti valmis ennen ensi talvi ;-). Siis olen niin hullu kuin kaikki muut aktiivinen autokerho jäsenet. Kiitokset Google-kääntäjälle ;-)

Matkakertomus, auton haku ruåtsista 26-29.11.2009

Ensinnåkin voimme suositella autoa ruotsista hakevalle, ettå ei katso åriharvinaista Mazda RX-4:åå ruotsin sivustoilta - eikå muutaman kerran puhuttuaan siitå kavereille lårhde matkaan lainatulla canterilla hakemaan Mazdaa kotiin. Siinå ei vain ole mitåån jårkeå.

Oma matkani alkoi sillå, ettå minulla oli siskon miehen auto työn alla, jota yritin vihan vimmallalla saada valmiiksi ennen reissua. Pirun nissan almera tappeli kunnolla vastaan joka askeleella. Lopputuloksena homma jåi kesken ja ei muuta kuin matkanteon valmisteluun suoraan auton alta.

Canterin sertifioitu lårhttarkistus – silakka tarkastaa renkaiden kiinnityksen

Heittåessåmme Anteron ja Samulin kanssa tavarat canterin lavalle, oli huumorimieli korkealla ja hihittely herkåså. Meitå valmennettiin vanhan canterin kåyttåmisesså muun muassa niin, ettå ljynpaineita piti kuunnella (varoitussvalo ei toiminut), tuplaherkutus kåynnistettåesså sekå Anterolle totuttelua ”oikean kåden vilkkuun”.

Laivaan päästyämme tunnelma oli jännittynyt ja iloinen. Jännitystä toi tuleva seikkailu. Mutta millä todennäköisyydellä tapaa laivalla pohjanmaalta kotoisin olevan saksalaisen homon? No, me tavattiin sellainenkin. Aamu laivan hytissä valkeni erittäin pyhässä tilassa. Antero oli jo lähtenyt viemään yksikseen autoa pois kun me vielä kokosimme itseämme hytissä ja silakka siivosi hytin lattialta sotkujaan. Silakka oli säästänyt aikaa nukkumalla vaatteet ja kengät jalassa. Siitä huolimatta saavuttuamme silakan kanssa autokannelle oli autokansi tyhjänä. Kyselimme hieman typeristyneinä että missä autot ovat. No satamassahan ne. Yritimme poistua autokannen ovista kun meidät ystävällisesti ohjattiin kulkemaan suosiolla yläkannen kautta.

Räxää hakiessa näppäilimme aluksi navigaattoriin aivan väärän osoitteen. Ajelimme aluksi sitten tyytyväisin mielin noin 100 kilometriä hutiin. Kun navigaattoria tarkasteltiin ja huomattiin että navigaattorissa on väärä osoite ja korjattiin ongelma. Ongelman korjauksen jälkeen navigaattori alkoi pokkana ehdotella lehmäpolkuja pitkin oikaisemista.

Turvauduimme soittlemaan pokalle, joka totesi rauhallisesti että onpas pojat jännän reitin valinnut. Jännän ruotsinpuhumisen jälkeen rupesimme löytämään oikeille teille. Jopa perille asti.

Mazda makaili tallissa söpösti ja nousi canterin kyytiin pienen vinssileikin jälkeen. Onneksi myyjä tarjosi viskiä. Yllätyimme positiivisesti kun mazda mahtuikin kokonaan kyytiin. Takalaidan kiinnittäminen vaati kuitenkin typeränkokoisten lisävalojen poistamisen puskurista.

Riemukkaina lähdettiin rullaamaan pois nostopaikalta ilman sen kummempaa määränpäättä taikka ajatusta mitä seuraavaksi. Oli siis aivan mahdoton jäätäminen päällä. Huoltoaseman neiti kysyi meiltä ollaanko me tulossa soittamaan paikalliseen. Siis kysyi noin kolme kertaa jokaiselta meistä, ennen kuin saimme vastattua neidille jotakin muuta kuin ”va?”.

Käytimme zen-navigointia hyväksi ja näimme paljon hienoja paikkoja sekä porsche 914:n. Päädyimme lopulta melkoisen arpomisen jälkeen golfkentän hotelliin, missä oli parisänky, mihin me kolme menimme lusikoimaan. Ei siinä, ihan mukavaahan ja veljellistä puuhaa.

Hienon hotelliön ja aamiaisen jälkeen paluumatka ei ollutkaan enää kovinkaan jännä. Ostimme vähän matkamuistoja joltakin huoltoasemalta. Laivareissu oli tällä kertaa tavallista tylsempi, sillä miehistöstämme oli veto jo lopussa.

Canterilla ohitetut ajoneuvot: mopoauto, mopo, rekka (huom. tiukka kisa ylämäessä). Volkswagen isompi. Täydessä kuormassa ollut betonirekka.

Tiistai on viikon paras päivä

Autokerhon viikkokalenteri pyörii tiistain ympärillä. Tiistaisin vuorottelee hallituksenkokous ja tallisiivous. Hallituksen kokouksessa takahuoneeseen kokoontuu hallitus ja toimihenkilöt pohtimaan kerhon tulevia tapahtumia & käsittelemään juoksevia asioita kuten laskuja.

Puheenjohtaja näyttää mallia roskien kippaamisesta

lenkkisaunan historia juontaa 90 luvun puoliväliin – päätorvi on itse käynyt saunassa ~99 lähtien joten historia on varmistettu niin pitkälle.

Tallisiivouksessa talli muutetaan kaaoksesta miellyttävään asennuskuntoon. Parin viikon aikana kerholla on käynyt aina muutama kiireinen asentaja kuka on jättänyt työkalut ja vanhat osat pöydille. Siivouksessa työkalut palautetaan paikoilleen – kannetaan rojut roskikseen ja pyyhitään takahuoneen kukkavaaseista pölyt (tai pyyhittäisiin jos joku kukkavaaseja sinne toisi).

Jokaisen tallinkäyttäjän tulee osallistua vuoden aikana vähintään neljä kertaa viikkosiivoukseen sen lisäksi, että siivoaa aina tallinkäytön jälkeen omat roskat & palauttaa työkalut paikoilleen.

Autokerholaisten viikkohygienian peseytymisosio tapahtuu tiistaisin 3A:n talosaunassa kello 20 – 22. Lenkkisauna kerää viikoittain noin kymmenen kävijän lauman. Perimätiedon mukaan

- ***Mikä päivä tänään on?***
- ***Tiistai?***
- ***Eikö tänään ole sauna?***
- ***Eli mulla on sen takia pyyhe mukana?***
- ***Pyyhe on tiistaisin kiva koska on sauna...***

Lenkkisauna on kehittänyt kerholaisten matemaattisia taitoja – saunaan mahtuu ylälauteelle kerralla neljä kerholaista – vilvoittelun jälkeinen pukuhuoneesta saunaan palaamisessa pitää olla tarkkana, että ei joudu niin sanotulle *Hannun paikalle* – eli seisomaan ovelle ja odottamaan ylälauteen vapautumista. Tämä laskentataito kehittyy kerholaisilla ajan kanssa – kylläkään kaikki eivät tunnu lopultakaan oppivan kaavaa ja kokevat saman pettymyksen viikosta viikkoon.

Äänitorvi testaa: Aseöljyn käyttäminen tuoksuna

Tuoksukokeilussamme tällä kertaa **Ballistol universalöl**.

Tuoksu on hieman salmiakkinen, mutta kuitenkin hieman pistävä. Pientä mäntymäisyyttä havaittavissa, kuitenkin melko pyöreä kokonaisvaikutelma.

Parasta kyseisessä tuotteessa on se, että sitä voi käyttää myös auton ja kodin lukkoihin, ruohonleikkuriin, aseisiin, työkaluihin, traktoreihin sekä koiriin, kromiosiin, hyönteisten pyyhkimiseen tuulilasista. Siis sitä voi käyttää aivan mihin tahansa ja sitä voi vaikka syödä.

Makuelämys: hyi v*ttu, melko kirpeä, maku oli polttavan pistävä, täytyy nuolla jotain. Älä syö, en suosittelen (silakka hymyilee kuvassa (vielä)).

Tuotetiedoissa lukee: tekee nahka pehmeäksi. kirvoja vastaan.

Tuotteen löydät palvelevista aseliikkeistä.

Sähköautolla Leviltä – Kerholle

TA-yhtymästä oltiin meihin yhteydessä, että kiinnostaisiko Teekkarien autokerhoa ajaa sähköautoja Leviltä Espooseen. Pari viikkoa myöhemmin ryhdyimme yhdessä tuumin suunnittelemaan retkeä ottaen sähköautojen rajoittunut kantomatka huomioon. Retkikuntamme tuli koostumaan kahdesta Th!nk City –sähköautosta, Toyota Hiace 4WD huoltoautosta sekä Volvo V70 –kuvausautosta. Matkamme tuli alkaa 10.11. yöjunaretkellä kolariin, josta autot tuli ajaa Leville. Siellä oltaisiin muutama päivä, jonka jälkeen ajettaisiin autot Espooseen. Pysähdyspaikkoina oli Rovaniemi, Kemi, Oulu, Jyväskylä ja Lahti. Meillä oli ideana järjestää kerhon puolesta kaksi neljän hengen ryhmää ja vaihto tapahtuisi Oulussa. OUBS oli mukana kuvaamassa retkeä sekä mainospätkää TA-yhtymästä.

Lopullinen kokoonpano: Porukka 1: Henrik Hieta, Maria Komu, Antero Kilku ja Samuli Sievänen. Porukka 2: Henrik Hieta, Maria Komu, Tuukka Sipi, Juhani Törmänen. Kuvausryhmä: Matti Törmälä ja Harri Häivälä.

Think Cityn tiedot lyhyesti: Autossa on kolme mittaria: Akun varaus prosentteina, nopeus sekä hetkellinen kulutusmittari. Auton akun kapasiteetti n. 22kWh. Akun lataaminen tyhjästä täyteen kestää n. 8h, pikalatauksella alle tunnin. Yhdellä latauksella pääsee (ilman lämmitystä) n. 160km. Huippunopeus 110km/h.

Keskiviikko 10.11.2010: Lähtö Otaniemestä klo 19:15. Helsingissä pientä kaistanvaihtoepäselvyyttä kuorma-auton kanssa, jonka kuski oli melkoinen manövreeraaja ja ajoi kaikkien ohi oikealta komeasti torvea soittaen. Yöjunassa nukkuminen on kuin nukkuisi kotona, paitsi että naapurissa on huonot bileet ja joku potkii sänkyä vähän väliä.

Torstai 11.11 klo 11:15 Juna oli melkoisen myöhässä. Piti olla perillä kello 10:40 mutta kesti vielä noin tunti ennen kuin saavuimme Kolariin. Siirtyminen Kolarista Leville tapahtui ilman suurempia yllätyksiä. Vain pientä väärään suuntaan ajamista ja radioyhteydet toimivat huonosti.

Muutama huomio: Antero säästi eikä käyttänyt lämmitystä sähköautossa jonka vuoksi saavuttuamme perille oli akkua jäljellä vielä noin 18% kun Samulilla, joka

oli käyttänyt lämmitintä niin että oli mukavaa oli jäljellä vain noin 8%. Tässä vaiheessa todettiin että näissä olosuhteissa 10% on noin 10km.

Junassa suunnitellaan kuvauksia mukavassa tunnelmassa

11.11 klo 18:00: Saavuimme majoitusmökkiin, laitoimme autot latinkiin. Myöhemmin huomattiin että puolihoitoon kuuluu aivan älyttömän hyvät illalliset, joten söimme itsemme aivan tukkoon heti ensimmäisenä iltana.

Perjantai 12.11. Hotelli K5 edustalla oli Lapin Kansan toimittajat odottamassa meitä, sillä olimme pari minuuttia myöhässä. Lehdistötilaisuuden jälkeen meillä oli hieman aikaa itsellemme, joten menimme pariaksi kolmeksi tunniksi laskettelemaan. Ostimme liput ja minä ja Maria vuokrattiin laudat. Anterolla ja Samulilla oli sukset mukana huolto-Hiaccessa. Myöhemmin saimme tietää, että yritys-laskettelukortin olisi saanut vastaanotosta. Veimme sähköautot yöksi Hotelli Panoraman etuoven edustalle, sillä siellä oli hotellin avajaiset.

Lauantai 13.11. Naisten pujottelupäivä. Vähän ennen yhtätoista oltiin kisarinteen kupeessa ja todettiin liivi-ihmisille että meidän kuuluisi olla rinteen juurella myös. Kuultiin tosin myöhemmin, että Audilla oli tapahtuman kanssa yksinoikeussopimus. Kesti monta tuntia ennen kuin Audilta huomattiin että me olimme siellä ja he häätivät meidät pois, jolloin menimme kiltisti takaisin mökkiin ja katsoimme pujottelun päätöksen telkkarista.

Samana päivänä oli hotelli Panoramassa kuvaukset. Meidän piti kuvata älyttömän hienoa kattosaunaa ja poreammeosastoa. Mutta, kuten arvata saattaa, suunnitelmat kusi. Saunaosastolla oli hieman yli-innokas miesporukka juhlimassa. Osan porukasta olimme nähneet jo hotellin aulassa pelkkä pyyhe tai ei mitään päällä. Yhdellä herralla lyijykynä pakaroiden välissä. Heillä oli paikan omistajien elkeet, joten heidät piti poistaa henkilökunnan toimin. Kun päästiin kuvaamaan, jouduttiin toteamaan että kalliillakaan kameralla ei kuvata saunassa ilman että linssi huurtuu ja elektroniikka tykkää kyttyrää (myös data saatiin tässä yhteydessä kadotettua).

Onneksi saimme Levillä korjattua LA-radiomme niin, että ne eivät rätisseet niin kovaa ja kuuluivat kauemmaksi. Samuli ruuvasi radiot auki ja totesi että kanavattrimmerit oli asetettu hieman eri taajuuksille eri luureissa. Käännettyään ne kohdilleen ne toimivatkin huomattavasti paremmin. Ilman lälläreitä olisi loppumatkasta tullut huomattavasti tylsempi, sillä niihin on vain hauskeampi puhua kuin kännykkään.

Sunnuntai 14.11. Aamulla kävimme kuvaamassa uudestaan sauna ja poreamme, joka tällä kertaa onnistui huomattavasti paremmin, kun sauna ei ollut lämmin, ulkona oli hyvä sää eikä paikka ollut ”yleisölle” auki.

13:30 lähtö leviltä kohti Rovaniemeä - Klo 15:00 pysähdyimme Lohihoviin ja päätimme ottaa välilatausta. Ajettu n. 75km. Sähkö 1 varaus ennen latinkia n. 42% sähkö 2 n. 48%.

Lohihovissa kohtasimme ensimmäistä kertaa latausongelmia. Autot eivät välttämättä alkaneet lataamaan heti, vaan piti monta kertaa irrottaa johto ja liittää se uudestaan (vanhemmat tietokoneen käyttäjät tuntevat tekniikan). Hetken päästä paloi sulake ja paikan ulkovalaistus meni pimeäksi. Totesimme omistajan kanssa, että kaikki paikan ulkovalot, ulkopistokkeet sekä jääkaappi oli saman 16A

sulakkeen takana. Siihen soppaan kaksi sähköautoa joille suositellaan 16A pistoketta per auto, niin ei se soppa hyvältä maistu.

Tässä välissä kokeilimme ottaa käyttöön Entropyiltä vuokraamaamme aggregaattia. Sitä ei selvästikään ole suunniteltu talvikäyttöön, sillä sen käynnistäminen kylmänä oli yhtä tuskaa. Kun aggregaatti saatiin käyntiin, todettiin että sähköauton laturi ei tykkää aggregaattisähköstä. Näiden vastoinkäymisten, sekä sen että saatiin sulake poltettua toistamiseen, todettiin että on pakko jatkaa matkaa ja löytää parempaa sähköä.

18:30 Jatkoimme matkaa eteenpäin - 19:30 Toinen välilatinki Patokoskella. Ajettu matka noin 45km. Pysähdyimme Patokoskella paikkaan nimeltä Remssun baari. Sen yläkerrassa oli motelli, jonka omistajalla oli halli pihassa. Laitoimme sähköautot hallin kupeeseen latautumaan ja menimme tutustumaan paikallisiin Remssun baarissa. Baari oli vanha huoltoaseman kahvila, jonne oli tuotu karaokelaitteet. Paikalliset olivat aivan ihmeissään kun tulimme sisään ja meille tarjottiin lämmintä juotavaa ja seuraa välittömästi. Pari tuntia jaksomme laulaa ja

jutella kunnes todettiin että lataus riittänee Rovaniemelle asti. Patokoskelta lähtiessä lataukset sähkö 2: 60% ja sähkö 1: 57%.

Klo 23:15 saavuttiin perille Rovaniemen Cumulukseen. Ajettu matka noin 50km. Latausta jäljellä noin 20% Aivan viimeisillä kilometreillä käytimme lämmitystä, muuten koko reissu täysin ilman lämmitystä.

Koko alkuporukka koolla. Vasemmalta oikealle: Antero, Samuli, Matti, Harri, Henrik ja Maria

Maanantai 15.11 kello 10:30 esittelimme kairatie 42:ssa lehdistölle autoja. Kello 13:00 laitoimme autot lataukseen ja menimme syömään. Kello 16:00 lähdimme akut täysinä kohti Kemiä ja 18:00 saavuimme Kemiin. Sähkö: 2 10% jäljellä ja 1 20% jäljellä. Lämmitystä pidettiin loppumatkasta hieman päällä.

Tiistai 16.11: Kemi vaikutti aika paskalta paikalta, ennakkoon ei ollut lehdistöä ilmoittautunut paikalle, eikä siellä ollut TA-yhtymän edustajaa. Meidän kaikki tyypit oli kuolemanväsyneitä, joten skippasimme koko lehdistöpaikan ja

keskityimme päivän aikana kuvamateriaalin saamiseen dokumenttiamme varten.
13:00 Lähtö Kemistä

15:50 saapuminen Ouluun, Matka 107km sähkö 1 18% jäljellä, Sähkö 2 10% jäljellä. Sähkö 2:sta ajoi Maria, joka piti testimielessä alkumatkan lämpöä päällä. Todettiin melko nopeasti varaustilan mittarin laskunopeudesta, että lämpöä ei kannattanut pitää päällä, jotta pääsisimme perille asti.

Keskiviikko 17.11. Päivä Oulussa: Aamulla oli koeajotilaisuus lehdistölle. Päivällä saatiin sovittua autojen kuljetuksesta Jyväskylään, koska todettiin, että aikataulu on liian tiukka autojen ajamiseksi väliä Oulu-Jyväskylä (n 360km) kahdessa päivässä lataamisineen. Illalla käytiin Raksilan markettien pysäköintialueella paikallisten amisten kokoontumisalueella sähköautojen kanssa. Sähköautot saivat aluksi aika kylmän ja ihmettelevän vastaanoton, kunnes voitimme lyhyen viivanajokisan takavetocorollaa vastaan. Sähköauton kiihtyvyys 0-50 km/h on aivan omaa luokkaansa, sillä kaikki vääntö on saatavilla läpi moottorin kierroslukualueen.

Myös Antero ja Samuli lähtivät junalla kotiin. Heidän tilalleen tuli Tuukka ja Juhani lentämällä. Hieman suunnittelemattomana käänteinä kuvausryhmän ainoa ajokortillinen päätti ottaa hatkat tässä vaiheessa, vaikka hänen piti olla koko reissun mukana. Maria jäi matkaamme, vaikka hänenkin olisi pitänyt päästä kotiin

**Insinööri oli aivan innoissaan
näkemässä ensimmäisiä ihmisiä
oikeasti käyttämässä lataustolppia.**

tässä vaiheessa, sillä muuten ei meillä olisi ollut tarpeeksi kuljettajia. Kuvausryhmän toisella jäsenellä ei nimittäin ollut ajokorttia.

Torstai 18.11. Sähköautot kuljetusliikkeen hoidossa: Ajoimme kuvaus- sekä huoltoautoa kohti Jyväskylää. Keli oli ruma, mutta selvisimme hengissä perille.

Perjantai 19.11. Jyväskylässä olimme sovitulla lehdistöpaikalla, mutta sinne ei tullut yhtään toimittajaa paikalle. Korvasimme tämän menemällä Jyväskylän yliopistolle. Siellä saimme paikallinen yliopistolehti tekemään meistä jutun lehteensä. Lauantai 20.11. klo 11:30 lähtö jyvskylästä:

13:45 Saavuimme Heinolan ABClle. Ajettu n 130 km, varausta n. 15% kummassakin. Menin kassalle kysymään saisiko autoihimme hieman sähköä, jotta pääsisimme Lahteen asti. Aluksi myyjäneiti väitti että ei heillä ole sähköä

tarjottavana. Sähköä alkoi kuitenkin löytyä, kun otimme kamerat esille ja kerroimme tekevämme asiasta jutun dokumenttiimme. Lopulta löytyi vuoropäällikkö sekä muutama sähköpistoke joihin saimme autot teholataukseen. 15:45 lähtö ABCltä varauksilla n. 35% ja 40%. 16:15 saavuttiin Lahteen. Ajettu noin 40km. Opiskelijavallo syttyi juuri saavuttaessa, eli sähkö riitti justinsa.

Sunnuntai 21.11. Etelä-Suomen Sanomat teki meistä hienon lehtijutun aamupäivällä. Lahdesta löydettiin lahden energian sähköautojen latauspisteet, johon oli meitä ennen pysäköinyt varsinainen ekoauto. Lahden energia oli ymmällään kun astuimme sisään kuvaamaan haastattelua ja kyselemään sähköautoinnostuksesta. Heidän insinööriinsä oli aivan innoissaan näkemässä ensimmäisiä ihmisiä oikeasti käyttämässä lataustolppia. Heillä oli itsellään oma sähköautoprojekti, mutta se oli vielä hieman keskeneräinen.

Lahdessa on jänniä sähköautoja. Tempauksen sähköauto olisi ollut ensimmäinen auto mikä olisi oikeasti käyttänyt tolppaa.

Maanantai 22.11: Lahdesta Espooseen välillä ei tapahtunut enää mitään ihmeellistä, ja olimme jo niin väsyneitä kahden viikon rupeamasta, joten päätimme vain ajaa suoraan kodin (=kerho) kautta kämpille lepäämään.

Tiistai 23.11. Aamulla oli koeajotilaisuus TA:n kohteessa Tuomarilanrinne 1, Espoossa, jonka jälkeen palautimme sähköautot TA-yhtymän pääkonttorille ja olimme kaikki tyytyväisiä.

Teekkarien Autokerho ry

PL 69

02151 Espoo

